

Молодий Український

Часій. 722 1/2

ТЕАТР

у КІЇВІ

тобож 11 дия 1918 р.

№ 58

КІЇВ

адреса Прорізна

Молодий Театр

Молодий Театр уже мав честь подавать до Ясновельможного Пана Гетьмана, Міністра Військових Справ, Міністра Внутрішніх Справ, Головноуправляючого Справами містецтв і національної культури, а також до Головної Реквізіційної Комісії - заяви сприводу походу, який чиниться на "Молодий Театр" під видом реквізіції його помешкання на Прорізній вулиці № 19. В своїх заявах Театр докладно подав відомості про ту удушуючу атмосферу, в якій приходиться Йому працювати і яка недає можливості докінчити ремонт помешкання і відкрити сезон.

Недивлячись на те, що вчинені німецькою комендантурою дві реквізіції помешкання Театру - були зняті, похід на Театр не спинився і нарешті приводить до того, що Театр знов мусить шукать оборони своїх прав, кричати о спасенні від погибелі, до якої Його штовхає злочинна рука. Але зараз "Молодий Театр" піdnімаючи протест проти піднесеної над ним руки злочинця, мусить подать ті документальні дані, які свідчать про те звідки і во ім'я чого твориться ця "реквізіційна вакханалія".

Після того, як нашій делегації в суботу 4-го цього жовтня в Канцелярії Німецької Оберкомандантури /Лівашівська № 27, I^o від імені Гайдмана Венкі було об'явлено, що наше помешкання від реквізіції звільняється, ми вважали, що справа скінчена і продовжували свій ремонт. Однаке ми мали спокій тільки три дні і не далі як 8-го цього жовтня

в помешкання Театру знов явився офіцер Німецької Комендантури лейтенант Браун в супроводі другого офіцера, обійшов все помешкання, понишпорив і заявив дословно так:

„помешкання буде все одно зареквізоване і ніякий Гетьман вам не поможе”.

Приблизно через годину, до нас явилась невідома нам пані, яка назавалась Веліною Петровною Драгомановою /живе по Рейтарські № 30, пом. 3/ і зробила таку пропозицію:

„Молодий Театр мусить дать їй своє помешкання на три дні в тиждень для влаштування fire o'clocke концертів і т.п.”

За це пані Драгоманова дас Молодому Театрові гарантію, що його помешкання ніколи зареквізоване не буде, а ту реквізіцію, яка зараз на Театр наложена, і котра фактично не знята /хоч Молодому Театрові і заявили про зняття її/.

Пані Драгоманова зніме і всі грошові видатки на це в сумі до 40.000 карбованців, які необхідно заплатить служачим в Німецькій Комендантурі офіцерам - вона візьме на себе.

Пані Драгоманова заявила, що вона в курсі справ нашої реквізіції, знає хто і як і для чого її робить і пропонує Театрові все зважити і поговоритись з цим єдиним для Театра виходом. Характерним являється те, що і пані Драгоманова заявила тими же словами лейтенанта Брауна

„ніякий Гетьман вам не поможе”.

Заявивши, що всі справи в напому Театрі рішає Рада - пані Драгоманової було запропоновано зложить свою пропозицію на письмі, що вона і вчинила в присутності свідків як з трупи Театру, так і людей зовсім чужих.

На другий день, 9 жовтня, німецькі офіцери не з'явились в Театрі і зайшла одна лише пані Драгоманова „за відповіддю”. В цей час в кабінеті Театру були зовсім чужі Театрові люди: поети Яків Савченко і Михайло Семенкó.

В присутності цих людей пані Драгоманова заявила, що коли Театр добровільно невійде з нею в згоду, то помешкання все-таки буде німцями зареквізовано і вона все одно без "волі Молодого Театру" отримає помешкання.

Про це нами теж складено акт.

Недовірлючи словам пані Драгоманової про існування в неї зв'язка з особами, які мають владу що до реквізіції, Молодий Театр швидче хилився до думки, що пані Драгоманова являється шантажисткою сама по собі; німецька ж влада, про яку ми занадто високої думки, тут непричому.

Однаке на другий день, а власне 10 жовтня, сталося те, що фактам ствердило зв'язок пані Драгоманової з компанією німецьких офіцерів, які іменем німецької влади творять шантаж на реквізіціях: в Молодий Театр був введений німецький солдат, який привів чотирі якісь босяжків, ніби для роботи в нашім помешканні. Солдат лазив без толку по залі, а босяжки стояли, незнамчи що робить.

Німецькі офіцери, які ввели цього солдата заявили, що помешкання реквізується для німців і вони будуть так довго, поки українська комендантura не дасть їм такого самого другого помешкання.

Через пів години явилаась компанія цівільних людей і вже від імені якогось хлібного бюро заявила, що помешкання рівно в три години займе якесь хлібне бюро, при чому один з цих людей, на ходу, пошепки заявив нашій артистці Вірі Щепанській, що "як хочете щоби театр тут лишився, кажіть своєму уповноваженному нехай швидче клопоче. А як і де клопотать він знає!"

Таким чином реквізіція не для німців не для якогось бюро. До всього наведеного ясно що справа з реквізіцією нашого помешкання нечиста і носить характер шантажу.

Те що Велінад Драгоманова шантажувала нас паралельно з тим як на нас натискав реквізіцією лейтенант Браун, те що слідом за Брауном появлялась Драгоманова і те що її погрози проводились в життя, заява пані Драгоманової що всю цю

справу веде компанія 4 німецьких офіцерів до яких вона причисляла знову таки того ж Брауна, те що фактично ми були звільнені від реквізіції тільки тоді коли з нами вела переговори пані Драгоманова і як ми не зі згодились на її пропозіцію і не пішли ні на які інші "комбінації" то знову почалась як по нотам розіграватись комедія реквізації, плутанина з компанією якихсь людей, які творили теж саме імене якось бюро, може навіть не існуючого, заявляючи нишком про потребу якихсь непевного характеру клопотів, і нарешті писана заява пані Драгоманової, дає нам право вимагати зробити розслідування в цій справі і ми переконані що наслідком цього буде розкритте цілої організації, яка творить цей ганебний шантаж, злочинно заплутуючи сюди добре імя влади наших шановних союзників німців.

При цьому прикладаємо копії заяви Веліні Драгоманової і акта складеного про її погрози.

Цю заяву, а також зазначені документи ми посилаємо разом з цим:

- I/ До пана Гетьмана Всієї України
- 2/ До Німецького Посольства
- 3/ До Посольства Австро-Угорщини
- 4/ До Головнокомандуючого німецьких військ на Україні п. Кірбаха
- 5/ До Голови Ради Міністрів
- 6/ До Міністра Закордонних справ
- 7/ До Прокуратури
- 8/ До Головноуправляючого Мистецтв і національної культури
- 9/ До Національного Союзу
- 10/ До Газети "Діло" ві Львові
- II/ До газети *Vorwärts в Берліні*
- 12/ До Української репрезентації в Віденському Парламенті

Голова Ради Товариства "Молодий Театр"

Михаель

Члени Ради *Складчук*

З

Секретарь

Штерн

Адміністратор театру

Ліз Радченко

